

Å bli korsfestet med Kristus

Paulusåret, 9. måned, en kommentar til Galaterbrevet 2, 19-20.

27.04.2009

Paulus skriver til galaterne: ”**Jeg er nemlig korsfestet med Kristus, og det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus som lever i meg. Og om jeg fremdeles lever på jorden, lever jeg i tro på Guds sønn, han som har vist sin kjærlighet til meg og ofret seg selv for min skyld.**” (2,19-20)

På veien til Damaskus hadde Paulus møtt Herren i hans herlighetsglans – samme Jesus som hadde hengt på korset. Denne erfaringen ble stående i sentrum av hans liv og forkynnelse. Apostelen holder hele tiden blikket festet på den Korsfestede ” som har vist sin kjærlighet til meg og ofret seg selv for min skyld”. All deltakelse i frelsen som Messias og Forløseren har gitt oss, er deltakelse i hans kors.

Paulus fryktet at de ennå knapt formede kristne i Galatia skulle bli forvirret og ta anstøt av korset – av denne skammelige måten Jesus ble henrettet på. Det hans brev setter opp mot dette, er ikke noen undervisning om Jesus, men hans egen eksistensielle opplevelse av faktisk å være korsfestet med Kristus. Han opplever og kjenner, betrakter og forkynner den levende, konkrete Jesus Kristus som han har møtt.

Paulus vil at alle andre kristne i likhet med ham selv, skal bli beriket av møtet med Kristus. Jesus Kristus er siktepunktet for alle hans anstrengelser, kilden til hans kraft, hans livs målestokk. Om vi etterfølger apostelen Paulus i dette, oppstår ”en ny måte å vandre på jorden, en guddommelig måte, overnaturlig og vidunderlig. Når vi tenker på alle de spanske forfatterne fra 1500-tallet, kanskje også vi skulle smake på disse ordene: Jeg lever, men det er ikke jeg som lever, det er Kristus som lever i meg.!” (Josemaría Escrivá, *Guds venner*, 297)

For den kristne hører det med at korsets nærhet blir tydelig på de forskjelligste måter. Sett i troens lys er enhver akseptert lidelse på sin måte en deltakelse i Kristi kors. I 2005 fikk vi oppleve intenst hvordan den døende pave Johannes Paul II deltok i Kristi lidelse, hvordan han hjalp til med å bære Herrens kors –

og dermed forkynte det på en overbevisende måte. Også vår opplevde og aksepterte lidelse kan bli fruktbar, hvis vi i den oppdager Herrens kors og hjelper ham med å bære det.

Pave Benedikt XVI sier: ”Paulus identifiserer seg så mye med Kristus at også han, skjønt han lever midt i så mange vanskeligheter, lever i troen på Guds Sønn, som elsker ham og har gitt seg selv for hans synder og for alles synder (jf Gal 1,4; 2,20). Dette selvbiografiske utsagnet av apostelen blir til et eksempel for oss alle.”

Av Josef Arquero